

Протокол

№

гр. София, 12.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 12.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **13313** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11:11 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Д. В. Д., редовно призован, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРЪТ НА ТЕРИТОРИАЛНО ПОДЕЛЕНИЕ НА НАЦИОНАЛНИЯ ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ – С.-ГРАД, редовно призован, представлява се от юриск. О., с пълномощно от днес.

СПП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ СЧИТА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата на Д. В. Д..

ДОКЛАДВА административната преписка (АП).

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя от 23.01.2026 г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д.: Поддържам жалбата и правя уточнение на фактите и обстоятелствата. Представям писмено уточнение към жалбата. Да се приемат доказателствата по административната преписка.

Ю.. О.: Оспорвам жалбата. Моля да се приемат доказателствата по административната преписка. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

По доказателствата СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените по административната преписка писмени доказателства и днес представеното уточнение.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме доказателствени искания, няма да сочим доказателства.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д.: Жалбата ми е основателна. Фактите са, първо, последното ми трудово правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ – закриване на част от предприятието по инициатива на работодателя. Прекратяването не е по мое желание, нито по взаимно съгласие. Разполагам с необходимия осигурителен стаж по чл. 54а, ал. 1 КСО и през последните 12 месеца имам осигурителен доход, върху който са внесени дължимите осигуровки. В рамките на три години преди това съм получавал обезщетение за безработица. Предходното ми прекратяване на трудово правоотношение също е било по инициатива на работодателя, а не по мое желание. Не би следвало да бъда наказван с минималното обезщетение, след като законът не го налага или изисква и зависи от тълкуването за прилагането. Н. се да отсъдите справедливо.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 КСО имам право на парично обезщетение за безработица в размер 60% от среднодневния осигурителен доход.

Разпоредбата на чл. 54б, ал. 4 КСО (минимално обезщетение) се прилага при повторно упражняване на правото в тригодишен срок, когато лицето отново е останало без работа при условия, при които законът предвижда ограничение.

В конкретния случай последното ми освобождаване е по чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ – закриване на част от предприятието, което е обективно основание по инициатива на работодателя и не представлява доброволно напускане или виновно поведение от моя страна.

Моля, обърнете внимание, че законът не предвижда автоматично прилагане на минималното обезщетение единствено поради това, че в тригодишен срок вече е получавано обезщетение, когато последното прекратяване на трудовия договор е по инициатива на работодателя и при наличие на изискуемия осигурителен стаж и когато предходното освобождаване също е било по инициатива на работодателя.

Моля, имайте на предвид, че съдебната практика и справедливото тълкуване на закона сочат в полза на максимално обезщетение.

Прилагането на минималния размер в случая противоречи на целта на закона – обезщетението да компенсира загубата на доход при безработица.

Моля съда да отмени решението за минимално обезщетение на ТП на НОИ. Да приеме, че не са налице тълкувателни и законови предпоставки за определяне на минимално обезщетение, и да определи обезщетение в максимален размер.

Моля да се върне преписката на НОИ със задължителни указания за определяне на обезщетение по чл. 54а, ал. 1 КСО – 60% от среднодневния осигурителен доход. Също така да бъда обезщетен с разликата между минималното и максималното обезщетение за тези четири месеца, през които ми е предвидено минимално обезщетение – декември 2025 г., януари, февруари, март 2026 г.

Ю.. О.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна. Предвид това, че е ползвал в 3-годишен период парично обезщетение за безработица – от 24.05.2023 до 23.09.2023 г., съгласно чл. 10, ал. 2 от НОИПОБ този срок се брой от датата, на която е отпуснато обезщетението. Това означава, че ще ползва обезщетение от 24.05.2026 г., когато изтича 3-годишният период. Предвид че преди изтичането му е поискал обезщетение, на лицето е отпуснато минималното – 18 лв. на ден за 4 месеца. Смятам, че административният акт е правилен и моля да го потвърдите.
Моля да ми присъдите юрисконсултско възнаграждение.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д.: Смятам за незаконосъобразно изложението на юрисконсулта. Няма правно основание да бъде осигурен на минимално възнаграждение за периода. Няма ясна правна пречка, която да попречи да бъде осигурен. Не съм напуснал по мое желание и не следва да бъде наказван с тълкуването на закона.
Работех като поддръжка в AIRBNB, обслужвах клиенти на френски език да си намерят жилища.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОННИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:24 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: